

דבר תורה לפרשת חוקת מפרוש רבנו עובדיה ספורנו

עורך: יצחק גבאי

לבן פשוט

אחד מהנושאים המופיעים בפרשת חוקת הוא מות אהרון הכהן והעברת תפקיד הכהונה הגדולה לבנו אלעזר. בפרשייה קטנה זו מצטווה אהרון לעלות אל הר ההר, משה מפשיט חלק מבגדי הכהונה של אהרון הכהן, ומעבירים לאלעזר. לאחר מכן, אהרון נפטר וכל בית ישראל מבכים את מותו. מהם הבגדים שמשה מעביר מאהרון לאלעזר? הספורנו מפרש (כ', כ"ו): "שהיה לבוש ד' בגדי כהן הדיוט. ובכן נשאר אהרון בארבע בגדי כהן הדיוט לבוש הבדים, כמו שהיה בהכנס לפני ולפנים, וכעניין הראות מלאכי אלוקים לעבדיו". נסביר את הדברים: לאהרון הכהן הגדול שמונה בגדים, ארבעה פשוטים לבנים שיש לכל כהן, ועוד ארבעה מיוחדים ובהם מיני צבעים שהם מיוחדים רק לכהן הגדול. אלעזר כעת הוא כהן הדיוט ויש לו כבר בגדים לבנים, משה מפשיט את אהרון מהבגדים המיוחדים ומעבירים לאלעזר ובכך עושהו כהן גדול, וכעת נשאר אהרון אך ורק בבגדי הלבן. וכאן נשאלת שאלה: היינו מצפים שאהרון יפרד מן העולם הזה דווקא עם הבגדים המיוחדים שאיתם שירת את ה' בכהונה גדולה, מדוע ה' מצווה אחרת? בהערה על הפירוש שנמצאת בפרוש הספורנו בהוצאת מוסד הרב קוק יש הסבר נפלא לדבר (יש לציין שחלק מההערות נכתבו בידי הספורנו בעצמו בהערות שנדפסו בדפוס הראשון ונקראו בשם 'מפתח', איני יודע אם זאת אחת מהן): "ולא היה זה פחיתות כבוד לאהרון, אלא הכנה לכניסתו לאור באור החיים, וארבעה בגדי הזהב שהסירו ממנו הם 'לכבוד ולתפארת' רק בעולם הזה". לכל צבע בעולם יש משמעות מיוחדת. לא בכדי ברא הקב"ה את עולמנו צבעוני, יש צבעים חמים ויש קרים יש משמחים ויש מרגיעים וכן הלאה. הלבן עניינו פשטות. דווקא בעת פטירת האדם הלבן מבטא עיקרון חשוב – בעוה"ב אין מורכבות הכל פשוט, זך נקי, האדם הוא לפי מה שהוא ולכן אהרון נפטר בבגדי לבן (נוהג שקיים עד ימינו). לא רק בזמן פטירה הלבן יופיע אלא גם בשעת שמחה וחג – הכלה לובשת לבן וגם בשבתות וימים טובים נוהגים ישראל ללבוש לבן, להורות על פשטות, נקיות, זוך וטהרה. המציאות הרוחנית היא פשוטה, בלי סיבוכים ובלי תוספות מיותרות. לכן המלאכים שהם מציאות רוחנית הם מתגלים לצדיקים בבגדי לבן (ר' עובדיה ספורנו כנראה יודע זאת...). גם הכהן הגדול ביום הקדוש בשנה נכנס למקום המקודש ביותר דווקא עם בגדים לבנים בלבד, שוב להורות על פשטות ונקיות לפני ה'. שלמה המלך בספר קהלת כותב פסוק נפלא (ט', ח'): "בכל עת יהיו בגדיך לבנים" אין הוא מתכוון רק לשעת הפטירה, אלא "בכל עת"! נהיה בלי סיבוכים בלי תוספות, בלי גינוני כבוד, נהיה מי שאנחנו באמת. פשוטים – לבנים!

